

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 24. srpna 2023
Č.j. MSP-525/2020-ODKA-SPZ/12
Počet listů: 4
Přílohy: 2

**Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno**

O. T. – stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

- 1) tr. spis Okresního soudu v Šumperku sp. zn. 4 T 87/2017
- 2) rozsudek Okresního soudu v Šumperku ze dne 28. 5. 2019, sp. zn. 4 T 87/2017, v elektronické podobě

Podle § 266 odst. 1 zák. č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), podávám ve prospěch obviněné zaniklé právnické osoby O. T.,

stížnost pro porušení zákona

proti rozsudku Okresního soudu v Šumperku ze dne 28. 5. 2019, sp. zn. 4 T 87/2017 (dále jen „**rozsudek ze dne 28. 5. 2019**“) a to v té části, kterou byla obviněná právnická osoba O. T. uznána vinnou, byl jí uložen trest a vyslovena povinnost k náhradě škody.

Napadené rozhodnutí

1. Rozsudkem ze dne 28. 5. 2019 byla obviněná právnická osoba O. T. uznána vinnou zločinem podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) zák. č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, stejně jako spoluobv. O. K. Rozsudek nabyl právní moci ve vztahu k O. T., v prvním stupni dne 22. 6. 2019.

2. Za uvedený zločin podvodu byl O. T., podle § 209 odst. 4 trestního zákoníku a § 23 odst. 1, 2 zák. č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim (dále jen „z. t. o. p. o.“) uložen trest uveřejnění rozsudku v obchodním rejstříku s tím, že bude uveřejněn pouze výrok o vině, trestu a náhradě škody týkající se O. T., bez odůvodnění rozsudku, a to ve lhůtě do jednoho měsíce od právní moci rozsudku. Současně bylo rozhodnuto o vině a trestu spoluobv. K. a o vznesených nárocích na náhradu škody poškozeným.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

3. Podle § 23 z. t. o. p. o. může soud uložit trest uveřejnění rozsudku, je-li třeba veřejnost seznámit s odsuzujícím rozsudkem, zejména vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu, anebo vyžaduje-li to zájem na ochraně bezpečnosti lidí nebo majetku, popřípadě společnosti. Přitom soud určí druh veřejného sdělovacího prostředku, ve kterém má být rozsudek uveřejněn, rozsah jeho uveřejnění a lhůtu určenou právnické osobě k uveřejnění rozsudku (**odstavec 1**). Trest uveřejnění rozsudku spočívá v tom, že odsouzená právnická osoba nechá na své náklady pravomocný odsuzující rozsudek nebo jeho vymezené části uveřejnit v soudem určeném druhu veřejného sdělovacího prostředku, a to s uvedením údajů obchodní firmy nebo názvu právnické osoby a jejího sídla. Údaje umožňující identifikaci fyzické osoby nebo právnické osoby, která je odlišná od odsouzené právnické osoby, uvedené ve výroku rozsudku a v jeho odůvodnění musí být před uveřejněním anonymizovány (**odstavec 2**).
4. V § 30 odst. 1 z. t. o. p. o. je stanoveno, že o zahájení trestního stíhání proti právnické osobě vyrozumí orgán činný v trestním řízení, který trestní stíhání zahájil, příslušný orgán veřejné moci nebo osobu, které podle jiných právních předpisů vedou obchodní rejstřík nebo jiný zákonem určený rejstřík, registr nebo evidenci, orgán udělující licenci nebo povolení k činnosti této právnické osobě a orgán odpovědný za dozor nad takovou právnickou osobou. Tyto orgány nebo osoby vyrozumí předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce také o pravomocném skončení věci.
5. Ust. § 32 z. t. o. p. o. určuje: „Právnická osoba, proti které bylo zahájeno trestní stíhání, je povinna neprodleně písemně oznámit státnímu zástupci a v řízení před soudem předsedovi senátu, že budou prováděny úkony směřující k jejímu zrušení, zániku nebo k přeměně, a to před provedením těchto úkonů, jinak jsou tyto úkony neplatné (**odstavec 1**). Právnická osoba, proti které bylo zahájeno trestní stíhání, nemůže být do doby jeho pravomocného skončení zrušena a nemůže dojít k její přeměně, ani k jejímu zániku, s výjimkou případu, kdy by důsledky byly nepřiměřené povaze spáchaného trestného činu; v takovém případě trestní odpovědnost právnické osoby, proti níž bylo zahájeno trestní stíhání, přechází na právního nástupce této osoby. Byla-li právnická osoba založena na dobu určitou nebo k dosažení určitého účelu, a v době od zahájení jejího trestního stíhání uplynula doba, na níž byla založena, nebo se naplnil účel, pro který byla založena, hledí se na ni od tohoto okamžiku, jako by byla založena na dobu neurčitou (**odstavec 2**). O tom, zda právnická osoba může být zrušena a zda smí dojít k její přeměně, popřípadě k jejímu zániku, rozhodne na návrh této právnické osoby nebo jiné oprávněné osoby v přípravném řízení soudce a v řízení před soudem předseda senátu (**odstavec 3**). Pokud státní zástupce a v řízení před soudem předseda senátu nepodá příslušnému soudu návrh na vyslovení neplatnosti úkonů směřujících ke zrušení, zániku nebo přeměně právnické osoby, neplatnosti rozhodnutí o schválení přeměny právnické osoby nebo neplatnosti projektu přeměny za podmínek stanovených jiným právním předpisem, hledí se na tyto úkony jako na platné (**odstavec 4**). Před rozhodnutím podle odstavce 3 může soudce a v řízení před soudem předseda senátu právnické osobě uložit, aby ve stanovené lhůtě složila na určený účet jím stanovenou částku odpovídající výši předpokládaného peněžitého trestu nebo aby poskytla jinou záruku. Na trvání těchto opatření a na nakládání se složenou částkou

platí obdobně § 73a odst. 5 věta první a § 73a odst. 6 až 9 trestního řádu (**odstavec 5**). Proti rozhodnutím uvedeným v odstavcích 3 a 5 je přípustná stížnost, která má v případě rozhodnutí podle odstavce 3 odkladný účinek (**odstavec 6**). Omezeními podle odstavců 1 a 2 a rozhodnutím podle odstavce 3 není dotčena pravomoc příslušného orgánu odejmout právnické osobě, proti které je vedeno trestní stíhání, povolení nebo jiné oprávnění k činnosti a navrhnout zrušení této právnické osoby podle jiného právního předpisu (**odstavec 7**). Přiměřeně podle odstavců 1 až 7 se postupuje i v případě, že má dojít k zrušení, zániku nebo přeměně právnické osoby ve vykonávacím řízení (**odstavec 8**). Orgán veřejné moci nebo osoba, které vedou podle jiných právních předpisů obchodní rejstřík nebo jiný zákonem určený rejstřík, registr nebo evidenci právnických osob, nezapiší zrušení nebo přeměnu právnické osoby do takového rejstříku, registru nebo evidence, ani neprovedou její výmaz bez povolení podle odstavce 3, ledaže se na zrušení nebo přeměnu právnické osoby hledí jako na platné podle odstavce 4 (**odstavec 9**). Pokud není splněna některá z podmínek umožňujících podle odstavců 1 až 9 zrušení nebo přeměnu právnické osoby, právnická osoba nezanikne (**odstavec 10**). Přeměnou se pro účely tohoto zákona rozumí sloučení, splynutí nebo rozdělení právnické osoby, převod jmění na společníka, změna právní formy právnické osoby nebo přemístění sídla právnické osoby do zahraničí (**odstavec 11**).“

6. Podle § 9 trestního řádu orgány činné v trestním řízení posuzují předběžné otázky, které se v řízení vyskytnou, samostatně; je-li tu však o takové otázce pravomocné rozhodnutí soudu nebo jiného státního orgánu, jsou orgány činné v trestním řízení takovým rozhodnutím vázány, pokud nejde o posouzení viny obviněného (**odstavec 1**). Orgány činné v trestním řízení nejsou oprávněny řešit samostatně předběžné otázky týkající se osobního stavu, o nichž se rozhoduje v řízení ve věcech občanskoprávních. Jestliže rozhodnutí o takové otázce nebylo ještě vydáno, vyčkají jeho vydání (**odstavec 2**).
7. V § 11 odst. 1 písm. e) trestního řádu je stanoveno, že trestní stíhání nelze zahájit, a bylo-li již zahájeno, nelze v něm pokračovat a musí být zastaveno proti tomu, kdo zemřel nebo byl prohlášen za mrtvého.
8. Ust. § 168 odst. 1 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, určuje: „*Právnická osoba se zrušuje právním jednáním, uplynutím doby, rozhodnutím orgánu veřejné moci nebo dosažením účelu, pro který byla ustavena, a z dalších důvodů stanovených zákonem.*“
9. Podle § 185 občanského zákoníku právnická osoba zapsaná do obchodního rejstříku zaniká dnem výmazu z veřejného rejstříku.
10. V § 586 odst. 2 občanského zákoníku se uvádí, že nenamítne-li oprávněná osoba neplatnost právního jednání, považuje se právní jednání za platné.
11. Ust. § 9 odst. 1 zák. č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů (dále též jen „z. v. r.“) určuje: „*Jestliže obsah zápisu ve veřejném rejstřiku odporuje donucujícímu ustanovení zákona a nelze-li dosáhnout nápravy jinak, rejstříkový soud vyzve zapsanou osobu ke zjednání nápravy. Jde-li o právnickou osobu a ta ve stanovené lhůtě nezjedná nápravu, může soud i bez návrhu, je-li takový postup v zájmu ochrany třetích osob, rozhodnout o jejím zrušení s likvidací.*“
12. Podle § 82 odst. 1 z. v. r. ve znění účinném do 31. 12. 2020 jestliže za právnickou osobu zrušenou rozhodnutím soudu nebo jiného orgánu veřejné moci podal návrh na výmaz z veřejného rejstříku likvidátor jmenovaný soudem nebo jiným orgánem veřejné moci a je-li součástí takového návrhu prohlášení likvidátora o tom, že bezúspěšně prověřil možnost uplatnit neplatnost nebo neúčinnost právních jednání právnické osoby a že majetek této osoby nepostačuje ani k úhradě nákladů insolvenčního řízení, soud provede zápis na základě tohoto návrhu. Ust. § 78 z. v. r. se nepoužije.

Posouzení předmětné věci

13. Mám za to, že Okresní soud v Šumperku při vydání rozsudku ze dne 28. 5. 2019 a v řízení jemu předcházejícím policejní orgán, resp. státní zástupce ve vztahu k O. T., nerespektovali především ust. § 9 odst. 1, 2 a § 11 odst. 1 písm. e) trestního řádu a § 32 odst. 1, 2 z. t. o. p. o.
14. Okresní soud v době svého rozhodování věděl, že O. T., byla ke dni 28. 8. 2017 vymazána z obchodního rejstříku, a to poté, co došlo k jejímu zrušení s likvidací usnesením Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 18. 3. 2016, sp. zn. 23 Cm 21/2016, s právní mocí 26. 4. 2016 (v rozsudku je nesprávně uvedeno 26. 4. 2019). Okresní soud však uzavřel, že: „*takovýto právní úkon je ve smyslu ust. § 32 odst. 1 z. t. o. p. o. neplatný, neboť státnímu zástupci nebylo oznámeno, že budou prováděny úkony směřující ke zrušení nebo zániku nebo k přeměně právnické osoby, nemohlo tedy dojít ve smyslu ust. § 32 odst. 2 z. t. o. p. o. k zániku právnické osoby.*“ Okresní soud při těchto svých úvahách mimo jiné přehlédl znění ust. § 586 odst. 2 občanského zákoníku ve spojení s ust. § 32 odst. 4 z. t. o. p. o. (viz odstavec č. 10 a 5 této stížnosti). Nijak se skutečností, že údajná neplatnost ve smyslu těchto ustanovení nebyla doposud nikým namítnuta a žádným způsobem řešena, nevypořádal.
15. V předchozím odstavci uvedeným postupem okresní soud současně nectil ani ust. § 9 odst. 2 trestního řádu, podle něhož orgány činné v trestním řízení nejsou oprávněny řešit samostatně předběžné otázky týkající se osobního stavu, o nichž se rozhoduje v řízení ve věcech občanskoprávních. Otázka vzniku, zániku a přeměny právnických osob je přitom jednou ze základních statusových otázek týkajících se právnických osob a způsob, jímž se okresní soud s posouzením této otázky vypořádal, nelze akceptovat. Vadným je obzvláště závěr okresního soudu, že na danou věc je možné aplikovat § 32 odst. 1, 2 z. t. o. p. o. To proto, že hlavním účelem úpravy obsažené v § 32 z. t. o. p. o. je zabránit právnické osobě, vůči níž se vede trestní řízení, včetně vykonávacího řízení, aby se zbavila trestní odpovědnosti, vyhnula se jí nebo ztížila či znemožnila výkon uloženého trestu tím, že její orgány, společníci nebo členové či zakladatel rozhodnou o jejím dobrovolném zrušení a zániku, ať již s likvidací nebo bez likvidace s přechodem jmění na právního nástupce, nebo přemístí sídlo do zahraničí. Úprava obsažená v § 32 z. t. o. p. o. pak upřesňuje i postupy spojené s přechodem trestní odpovědnosti na právního nástupce právnické osoby vyplývající z § 10 z. t. o. p. o. (bod 1. obecného komentáře k ust. § 32 z. t. o. p. o. v publikaci Šámal, P., Dědič, J., Gřivna, T., Púry, F., Říha, J. Trestní odpovědnost právnických osob. Komentář. 2. vydání. Praha C. H. Beck, 2018, s. 582). Proto právnická osoba, proti které bylo zahájeno trestní stíhání, je povinna neprodleně písemně oznámit státnímu zástupci a v řízení před soudem předsedovi senátu, že budou prováděny úkony směřující k jejímu zrušení, zániku nebo k přeměně, a to před provedením těchto úkonů, jinak jsou tyto úkony neplatné (§ 32 odst. 1 z. t. o. p. o.). V posuzovaném případě však právnická osoba nebyla zrušena na základě právního jednání osob oprávněných za ni jednat, nýbrž na základě rozhodnutí orgánu veřejné moci.
16. Z již zmíněného usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 18. 3. 2016, sp. zn. 23 Cm 21/2016 (uveřejněno v obchodním rejstříku ve sbírce listin pod č. C 56214/SL7/KSOS) vyplývá, že O. T., byla zrušena bez návrhu, a to proto, že obsah zápisu ve veřejném rejstříku odporoval donucujícímu ustanovení zákona, přičemž ani po výzvě soudu nedošlo ke zjednáání nápravy. Konkrétně se jednalo o skutečnost, že sídlo zapsané do obchodního rejstříku neodpovídalo skutečnosti a O. T., jej užívala v rozporu s § 136 a § 137 občanského zákoníku a § 14 odst. 1, 3 z. v. r. bez zákonného důvodu. Citované usnesení krajského soudu o zrušení O. T., nabylo právní moci dne 26. 4. 2016. K zahájení trestního stíhání O. T., a obviněného K. přitom došlo podle § 160 odst. 1 trestního řádu usnesením policejního orgánu Policie ČR, KŘP Olomouckého kraje, ÚO Šumperk, OHK SKPV Šumperk

ze dne 8. 9. 2016, sp. zn. KRPM-63521/TČ-2015 (č. l. 407 tr. spisu). Toto usnesení bylo následně zrušeno usnesením státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Šumperku ze dne 6. 10. 2016, sp. zn. 1 ZT 200/2016 (č. l. 426 tr. spisu) postupem podle § 174 odst. 2 písm. e) trestního řádu jako nezákonné. Znovu tento policejní orgán rozhodl o zahájení trestního stíhání právnické osoby usnesením ze dne 2. 2. 2017, sp. zn. KRPM-63521/TČ-2015 (č. l. 432 tr. spisu). Obžaloba byla podána na oba obviněné k Okresnímu soudu v Šumperku dne 18. 12. 2017.

17. Nadto je třeba dodat, že ze shora citovaných usnesení policejního orgánu ani z dostupného spisového materiálu není zřejmé, že by policejní orgán dostal své informační povinnosti stanovené mu § 30 odst. 1 z. t. o. p. o. Přitom účelem této povinnosti je zabezpečit, aby neprobíhalo řízení o správním deliktu, jestliže bylo zahájeno trestní stíhání téže právnické osoby o tomtéž skutku, a aby nedošlo v průběhu trestního stíhání k přeměně či zániku právnické osoby bez příslušného souhlasu. Zároveň se vyzrozuměním umožní příslušnému správnímu orgánu reagovat na skutečnost, že bylo zahájeno trestní stíhání vůči právnické osobě (bod 1. obecného komentáře k § 30 z. t. o. p. o. v publikaci Šámal, P., Dědič, J., Gřivna, T., Púry, F., Říha, J. Trestní odpovědnost právnických osob. Komentář. 2. vydání. Praha C. H. Beck, 2018, s. 564.).
18. Klíčové však zůstává, že ke zrušení O. T., s likvidací došlo jednak pravomocným rozhodnutím orgánu veřejné moci, konkrétně soudu (nikoli na základě právního jednání oprávněných osob), a to ještě před zahájením trestního stíhání. Výše citovaná ustanovení týkající se procesního postupu při zrušení, zániku či přeměně právnické osoby, která stanovují omezení a podmínky při provádění úkonů směřujících k případnému zániku, zrušení či přeměně po zahájení trestního stíhání, zde nelze aplikovat. Dne 28. 8. 2017, takže ještě před podáním obžaloby k soudu, pak došlo postupem podle § 82 odst. 1 rejstříkového zákona k výmazu obchodní korporace z obchodního rejstříku, a O. T., tak zanikla. Tudíž nejpozději k tomuto okamžiku bylo namístež trestní stíhání této právnické osoby zastavit. Pokud měl státní zástupce nebo soud v napadené věci za to, že zánik O. T., je neplatný ve smyslu § 32 odst. 1, 2 z. t. o. p. o., měl učinit úkony předvídané v ust. § 32 odst. 4 z. t. o. p. o. Ze spisového materiálu ovšem nic takového nevyplývá. Tím spíše však měly orgány činné v trestním řízení respektovat, že proti O. T., nelze pokračovat v trestním stíhání.
19. V soudní praxi dosud nebyla judikaturně řešena otázka, jakým způsobem postupovat v případě, že dojde k výmazu obchodní korporace z trestního rejstříku, a tudíž k jejímu zániku, v průběhu trestního stíhání. Na tuto situaci ustanovení zákona výslovně nepamatuje, ovšem nabízí se aplikace ustanovení upravující zastavení trestního stíhání z důvodu jeho nepřipustnosti podle § 11 odst. 1 písm. e) trestního řádu per analogiam, jelikož zánik právnické osoby lze do určité míry považovat za analogický způsob zániku právní osobnosti jako v případě člověka. V této souvislosti je účelné poukázat na usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 1. 8. 2019, č. j. 3 To 100/2019-48. Ten rozhodoval o stížnosti státního zástupce proti usnesení Krajského soudu v Brně – pobočky ve Zlíně ze dne 9. 5. 2019, sp. zn. 61 T 5/2019, jímž bylo podle § 231 odst. 1, § 223 odst. 1 a § 11 odst. 1 písm. e) trestního řádu zastaveno trestní řízení proti obchodní společnosti C., t. č. v likvidaci. Státní zástupce namítal, že u jmenované společnosti dosud nedošlo k zániku výmazem z obchodního rejstříku podle § 185 občanského zákoníku, došlo pouze ke zrušení této obchodní korporace s likvidací a ke jmenování likvidátora, a to usnesením Městského soudu v Praze ze dne 15. 1. 2018, sp. zn. 85 Cm 2386/2017, které nabylo právní moci dne 27. 2. 2018. Stalo se tak přesto, že rejstříkový soud byl policejním orgánem informován o trestním stíhání ihned po vydání usnesení podle § 160 odst. 1 trestního řádu dne 12. 4. 2016, a proto takové rozhodnutí vzhledem k omezení podle § 32 odst. 2 z. t. o. p. o. vydávat neměl. Vrchní soud dospěl k závěru, že zmíněná právnická osoba se svým zrušením chtěla zbavit trestní odpovědnosti za vytykané protiprávní jednání. Současně konstatoval, že

soudu prvního stupně nic nebránilo v rozhodnutí i ohledně obžalované právnické osoby, poněvadž doposud nedošlo k jejímu zániku. Vzhledem ke vpředu uvedeným okolnostem vrchní soud z titulu opravného prostředku státního zástupce citované usnesení krajského soudu ze dne 9. 5. 2019 podle §149 odst. 1 písm. b) trestního řádu zrušil a soudu prvního stupně uložil, aby o věci znovu jednal a rozhodl. Situace v nyní projednávané věci je však zjevně zcela odlišná, neboť ke zrušení O. T., došlo před samotným zahájením trestního stíhání, k jejímu výmazu z obchodního rejstříku pak před samotným podáním obžaloby, přičemž se tak stalo rozhodnutím orgánu veřejné moci, nikoli na podkladě právního jednání obviněné právnické osoby nebo jejích orgánů.

20. Další sekundární vada rozsudku ze dne 28. 5. 2019 spočívá v uložení trestu uveřejnění rozsudku v obchodním rejstříku, namísto uveřejnění rozsudku ve veřejném sdělovacím prostředku, jehož druh by soud určil (rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 15. 12. 2021, sp. zn. 5 Tz 85/2021). Pochybnosti vzbuzuje i rozsah uveřejnění. Okresní soud sice stanovil zveřejnit „*pouze výrok o vině, trestu a náhradě škody týkající se obžalované právnické osoby bez odůvodnění rozsudku*“, fakticky to však představuje několik stran. Soud je přitom povinen přímo v odsuzujícím rozsudku vymezit, v jakém rozsahu se tento rozsudek, resp. jeho část uveřejní postupem podle § 23 odst. 2 z. t. o. p. o., a to tak, aby to při výkonu trestu uveřejnění rozsudku nevzbuzovalo pochybnosti. Zpravidla bude třeba rozsah omezit na uveřejnění takové části rozsudku, která vyjadřuje podstatu odsouzení i smysl tohoto trestu, jímž je informování široké veřejnosti o tom, že konkrétní právnická osoba spáchala určitý trestný čin a byla za to odsouzena k nějakému trestu, ale nejde zde o seznámení odborné právnické veřejnosti se všemi skutkovými a právními otázkami, jimiž se zabýval odsuzující rozsudek, a s jejich řešením. Není smyslem a zpravidla to ani nebude reálné, aby se uveřejňoval celý text rozsudku, někdy dokonce ani celý jeho výrok. Odsouzená právnická osoba totiž bude mít k dispozici v některých veřejných sdělovacích prostředcích jen omezený prostor (např. několik řádků textu v novinách, několik vteřin či nanejvýš minut v rámci televizního nebo rozhlasového vysílání apod.) [bod 3. komentáře k odstavci 1 § 23 z. t. o. p. o. v publikaci Šámal, P., Dědič, J., Gřivna, T., Púry, F., Říha, J. Trestní odpovědnost právnických osob. Komentář. 2. vydání. Praha C. H. Beck, 2018, s. 491)].

Závěr a Návrh

21. Lze shrnout a uzavřít, že Okresní soud v Šumperku posouzením předběžné otázky statusového stavu O. T., navíc nesprávným, a uznáním této již neexistující právnické osoby vinnou ze spáchání zločinu podvodu a uložení trestu za něj, porušil zákon. Narozdíl od trestní odpovědnosti fyzických osob, která zaniká smrtí pachatele, nemá zánik právnické osoby sice vždy za následek i zánik její případné trestní odpovědnosti, avšak zánikem právnické osoby zaniká její trestní odpovědnost v případě, jako v napadené věci, neexistujícího právního nástupce (bod 1. obecného komentáře k § 10 z. t. o. p. o. v publikaci Šámal, P., Dědič, J., Gřivna, T., Púry, F., Říha, J. Trestní odpovědnost právnických osob. Komentář. 2. vydání. Praha C. H. Beck, 2018, s. 273.). Mám tak za to, že trestní stíhání O. T., mělo být zastaveno nejpozději bezprostředně poté, co došlo k jejímu výmazu z obchodního rejstříku.
22. Ze shora uvedených důvodů **navrhuji**, aby Nejvyšší soud:
- 1) podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že pravomocným rozsudkem Okresního soudu v Šumperku ze dne 28. 5. 2019, sp. zn. 4 T 87/2017, byl porušen zákon

v neprospěch zaniklé obviněné právnické osoby O. T., zejména v ust. § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku a § 32 odst. 1, 2. z. t. o. p. o.,

- 2) s odkazem na § 269 odst. 2 trestního řádu napadený rozsudek zrušil a zrušil také další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž dojde zrušením, pozbydou podkladu,
- 3) a dále v souladu s ust. § 270 odst. 1 trestního řádu přikázal Okresnímu soudu v Šumperku, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl, případně, aby Nejvyšší soud postupoval podle § 271 odst. 1 trestního řádu.